

[Bodil Melgaard Haakonsen]

som muligt. Det ville bl.a. hjælpe på alle de myter, der er om hemmelighedskræmmeri i EF.

Vi mener også, det vil være en fordel at få informationerne uddybet, så det ikke bare er Folketinget, der ved, hvad der er vedtaget i EF, men at det kommer ud til almindelige mennesker.

En anden fordel, som vi også synes er en klar fordel, er, at EF-modstanderne på denne måde vil blive svækket, og det er vi i hvert fald i CD slet ikke kede af.

Med hensyn til punkt 4 mener vi heller ikke, det ville være klogt at offentliggøre skriftvekslinger i sager, som endnu ikke er afgjort ved Domstolen.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne have lov til at indlede med at sige tak til de ordførere, som dels har tilsluttet sig principperne i forslaget og dels gjort sig umage med en grundig gennemgang af de enkelte punkter i forslaget med varierende tilslutning.

Og så vil jeg da også sige tak til udenrigsministeren, fordi han så grundigt, som han nu gjorde det, tog afstand fra alt, hvad der er godt i dette forslag. Tak for grundigheden i det mindste.

Det, der kan undre mig i ministerens svar, er, at ministeren overhovedet ikke forholder sig til det principielle problem, nemlig det forhold, at flere og flere ting vedrørende danske forhold afgøres i forhandlinger med EF-organerne. Det vil sige, at den danske offentlighedslovs muligheder for at opfylde sit formål bliver forringet i takt med, at mere og mere drøftes og afgøres i EF-sammenhæng.

Det havde været interessant, hvis udenrigsministeren havde forholdt sig til det. I stedet for brugte udenrigsministeren hele sin tid på nærmest at fortælle, at de dér SF'ere dels ikke kender gældende ret og dels i øvrigt ikke kan finde ud af, hvad virkningerne af deres skrækkelige ideer er.

Nu vil jeg så gerne sige til udenrigsministeren, at det første punkt, nemlig ophævelsen af de bestemmelser i forvaltningsloven, der er anført i punkt 1, faktisk var en idé, vi kom på ved at gå tilbage i diskussionen om Offentlighedsudvalgets betænkning.

Dengang skrev Udenrigsministeriet til Justitsministeriet, nemlig den 2. november 1979 – og jeg skal da gerne sige, at underskriveren jo

ikke er nogen person, der er ukendt med EF-forhold og vel heller ikke var det dengang. Den pågældende er i dag generalsekretær for EF's Ministerråd:

»Så vidt Udenrigsministeriet forstår, er det udgangspunktet for lovudkastene« – de udkast, der blev lavet af Offentlighedsudvalget – »at der ikke i relation til EF-samarbejdet er behov for særlige regler, idet de allerede gældende regler og praksis med de foreslåede ændringer vil gælde også for danske myndigheders behandling af EF-sager. Specielt gælder, at de typiske dokumenter, der hidrører fra den danske EF-beslutningsproces, efter en konkret bedømmelse hyppigt vil falde ind under særlige undtagelsesbestemmelser i udkastets § 10 og § 11.«

Se, det eneste, der er tale om i denne sammenhæng, det er, at man ikke har generelle bestemmelser, der siger, at hver gang der, om jeg så må sige, står »EF« på et stykke papir, så kan man putte det ind under de bestemmelser, der er nævnt i forslaget i forvaltningsloven og i offentlighedsloven. Man skal foretage en konkret vurdering. Udenrigsministeren glemmer jo fuldstændig, at vi indtil den 1. januar 1987 faktisk havde bestemmelser, der svarer til den retstilstand, SF ønsker genindført, uden at alle fremmede lande kom og kiggede Danmark i kortene op til drøftelser i EF's Ministerråd.

Det er derfor forkert, når udenrigsministeren siger, at dette giver de andre adgang til at kigge os i kortene, mens vi ikke kan kigge dem i kortene. Havde dette været tilfældet, havde det også været tilfældet frem til 1. januar 1987, da den gamle offentlighedslov var gældende. Ministerens argument mod punkt 1 er altså positivt forkert.

Dernæst er det jo således, at SF har foreslået, at vi overfører visse offentlighedsprincipper på EF's beslutningsproces. Hr. Flemming Hansen fik det til at blive til, at det er et typisk udslag af Socialistisk Folkepartis opfattelse af EF-anliggender. Det er de dér grimme socialister, der bruger tiden i Markedsudvalget på at spørge, hvad det egentlig er for noget, vi skal til at beslutte os til. Rigtig rødt, grimt, socialistisk!

Nøjagtig som hr. Flemming Hansens partifælle, tidligere medlem af EF-Parlamentet Knud Bro, i 1973 stillede spørgsmål til såvel Rådet som Kommissionen om, hvorvidt man egentlig ikke kunne overveje at bruge danske offentlighedsregler.